

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bono Sodalitatis Partheniæ, Et Officiis Sodalium Erga Deiparam Patronam

Bourgeois, Jean

Antverpiæ, 1622

Cap. 27. De bona & segura morte Sodalium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48699)

CAPVT XXVII.

De bona & secura morte Sodalium.

QUOD à clementissima Matre flagi-
 tamus quotidie frequentius, adesse
 nobis velit in hora mortis, id non sine
 causa iustissima, nec spero frustra, flagita-
 mus. Nam ex ea quidem hora discrimi-
 nanda est summè felix aut infelix æter-
 nitas, aut suprema gloriæ cælestis mer-
 ces, aut inferni flamma, pœnaque omni
 æuo duratura. Non deerit autem in tan-
 to discrimine toties, & tantò antè beni-
 gna Mater inuocata, si non planè eius
 ope & subsidio nos ipsi indignos peruer-
 sa mentis impœnitentis obstinatione
 reddiderimus. Mortem omnium terri-
 bilium terribilissimum Philosophus esse
 censebat; cùm vnâ tamen corporis &
 animæ seiunctione attenderet, & veras
 causas, ob quas mors horribilis, pericu-
 losa & reformidanda est maximè, nò ad-
 uerteret: supremæ illius horæ discrimen
 ineuitabile, hostium nostrorum acerri-
 mas

3. *Ethic. 6.*

mas impugnationes; quodque mox ab
 animæ digressu consequenter iudicium,
 & de omni vita ab æquissimo iudice sen-
 tentia in omnem æternitatem irreuoca-
 bilis, præmij vel supplicij, mox executio-
 ni mandanda feretur. Quibus vita valdè
 iucunda est, eis mortem acerbam esse
 necesse est; qui ducunt in bonis dies suos,
 & pacem habent in diuitijs suis, iis non
 modò mors ipsa, sed mortis omnis ama-
 ra est recordatio, omnis de morte sermo
 ingratus & iniucundus: at qui Christia-
 næ philosophiæ, id est, meditandæ morti
 sunt addicti, animumque à terrenis re-
 bus auocantes, emori discunt; reformi-
 dant illi quidem mortem ex duplici iam
 allatâ causâ; vel ob ipsum extremum pe-
 riculi plenum animæ digressum à cor-
 pore, cui capitales hostes nostri modis
 omnibus insidias struunt, cui tentationū
 omnium machinis maximè instant in-
 festi; vel ob exactissimum diuinæ iusti-
 tiæ tribunal, cui mox à morte erunt
 sistendi, totius anteaactæ vitæ ratio-
 nes accuratissimè reddituri. Est tamen
 cur magnoperè quoque confidant in
 hoc

hoc utroque discrimine non defuturam sibi, quam in omni vita sanctissime coluerunt, optimam Patronam. Quæ si interueniat, erunt eius haud dubie tuti ac securi patrocinio. Ab ipso nascentis mundi exordio, bellum hoc inter serpentem cacodæmonem, & mulierem hanc Dei matrem futuram, atque semen adoptionis gratiâ filios indictum est & conclamatum. Iam tum prænuntiatum est, illum calcaneo mulieris insidiaturum, nõ modò sub extremum mundi tempus, cū putatur draco soluendus, sed & sub extremum vitæ cuiusque nostrum, qui ad illam pertinent mulierem. Verum & illud prædictum est, mulierem hanc contrituram illi caput, hac adiutrice & præside concident hostis maligni tentamenta, nihil proficient eius fraudes artesque malignæ, turpiter victus ac fugatus abcedet. Aderit enim benigna Mater, cui quod est in psalm. ritè accommodaris,

Apoc. 20.
3.

Psal. 34.
10.

Eripiens inopem de manu fortiorum eius, egenum & pauperem à diripientibus eum. & quod Moyses concinebat, dum eleuaretur arca fœderis, & commodè in extre-

mis

mis illis precibus in agone de Ecclesiæ
more & instituto vsurpatur, aduenien-
te Sanctissima Matre Euangelica fæderis
arca. *Exsurgat Deus, & dissipentur inimici* Num. 10.
eius, & fugiant qui oderunt eum, à facie eius. v. 35.

Coram Regina cælorū innumeris stipata
Angelorum choris, non audebunt con-
sistere tartareæ phalanges, dum ad eam
extremam horam, ea sumus innocentia
& puritate vitæ, vt Dei Matris ope ac
præsentiā non omnino simus indigni.
Hæc vna de singularibus Deiparæ præ-
rogatiuis eximia est, quòd suis in morte
cultoribus numquam frustra subsidio
veniat, quòd illum discessum ab hac vi-
ta non modò tutum eis & expeditum,
verùm etiam facilem ac suauem sua præ-
sentiā reddat. Quam illa prærogatiuam
tum est promerita, cùm ad Christi filij
Saluatoris crucem animo stetit inuictò,
cùm illum pendentem de cruce & ani-
mam agentem contemplata, de perfun-
cto Redemptoris opere gratias egit, ei-
demque iam tum cultores suos in extre-
mo agone futuros commendauit, vt eo-
rum mors filij Redemptoris morte leua-

retur & mitigaretur, adituque caelestis regni patefacto, non tam mors illis quam vitae melioris natalis foret, excessus ex hac caduca & ærumnosa ad alteram letam & æternam introitus. *In malitia sua expelletur impius*, quem incogitantem mors opprimet atque extrudet è vita; *sperat autem iustus in morte sua*, quem numquam mors aggreditur inopinato, imò qui magna eius expectatione teneatur atque erigitur, dum se per mortem ab exilio in patriam, à vinculis in libertatem, è naufragio in portum, è terra denique in cælum emigraturum cogitat. Nam de reddendis totius vitae rationibus apud districtissimum Christi filij iudicis tribunal benè nos eadem optima Mater sperare iubet; si frequentius antea, dum adhuc agitur misericordie tempus, eadem comitante & præeunte, ad illud ipsum feuerissimum nos tribunal cogitatione sistamus: si causam nostram maturè pertractari flagitemus, cum adhuc est veniæ & indulgentiæ locus, ne ad illud extremum iustitiæ tempus summumque rigorem indiscussi seriùs aliquid quando

Prov. 14.

37.

LIBER I. CAPVT XXVII. 243

Esther 4.15

quando seruemur. Quisquis ad Assue-
rum Regem non vocatus adiisset, reus
erat capitalis iudicij, nisi Rex auream
virgam in signum clementiæ contra eum
protendisset. hæc ipsa virga aurea est
Esther nostra, sine quâ quis audeat in
conspectum se summi Regis ac iudicis
offerre? hæc ipsa virga Ioseph saluatoris
Ægypti, cuius fastigium moriens adora-
uit Iacob. Mater Dei nostri saluatoris
sub extremam illam horam adoranda at-
que inuocanda præcipuè. Hæc illa eadē
virga Moysis summi ducis ac legislatoris
nostri, quâ diuidantur rubri maris flu-
ctus, securumque pateat iter ad terram
promissam Deitatis clarè conspectæ la-
cte & melle manantem. Audiuit de cæ-
lo B. Iohannes: *Scribe, Beati mortui, qui in*
Domino moriuntur, amodò iam dicit spiri-
tus, vt requiescant à laboribus suis. Opera enim
illorum sequuntur illos. Liceat mihi quoq;
dicere, Beati mortui, qui in Domina mo-
riuntur. Vt Romæ non potest mori, qui
Romæ non est; sic qui in Deo non vixit,
in Deo mori non potest: at qui Domino
nostro coniunctus vixit, in Deo quoque

Hebr. 11. 21.

Apoc. 14.

13.

Domino morietur. ita qui in Domina
nostra vixit eius addictus cultui, eius ho-
nori studens amplificando, in Domina
quoque morietur, eius patrocinio ac
præsidio securus, velut in eius materno
sinu consopitus, suavissimo somno cor-
ripietur. Quos illa Mater tutata fuerit in
vita, non deseret in morte, tum toties
inclamata se adesse vellet in hora mor-
tis, non frustra meminerit. Aderit, & ad-
uersarias cacodæmonum turmas suo
dissipabit aduentu; Sanctorum contra
Angelorum & Beatorum nouo præsidio
communiet, solabitur ægrum & mori-
bundum clientem suum, fidei clarioris
immisâ luce, stimulisque certæ spei ac
confidentiae iacentem exsuscitabit. at-
tentioris denique aduersus Deum cha-
ritatis flamma succendet, cor illi contra-
tum & humiliatum curabit, & ne per-
uersis alienisque tum cogitationibus
curis impetatur, obfister, vti S. Brigide
filio Carolo clienti suo se omnia per
Matris officia præstitisse apud eandem
memorat. Plenæ sunt eiusmodi exemp-
tum, & nouæ & veteres historiæ. Sed

lud maximè memorandum est, quod de
 sancto Fulberto Episcopo Carnotensi rú
 alij, tum Baronius quoq; refert ad annũ
 1028. cùm esset erga Virginem Matrem *Tom. II.*
 addictissimus, cuius laudes edito quo-
 que libro celebrasset, basilicamque ei-
 dem extruxisset, sub extremam horam
 ab eadem visitatum, & singulari planè
 viso ac munere recreatum: neque enim
 illa se vnquam liberalitate vinci patie-
 tur. Itaque deposito Fulberto non mo-
 dò se visendam clarissima luce præbuit,
 sed inter mortuis illis labris, quibus illam
 inuocabat, quibus iam mors insederat,
 ad eius amaritiem detergendam, ad fu-
 turæ cælestis felicitatis iucunditatẽ præ-
 gustandam, sugenda sacra præbuit vbe-
 ra, vt hinc non modò securus, sed omni-
 no lætissimus emigraret. Sed tam feli-
 cem mortem, par vita consimilis sancti-
 tate præiuerit, oportet. O qui vel in vita,
 vel in morte hoc suo aduersus Dei Ma-
 trem pietatis studio sit assecutus, vt ab
 eius vlnis in suas Deum infantem cum
 sancto sene Simeone recipere mereatur,
 & concinere: *Nunc dimittis seruũ Domine, Luc. 2.29.*

Philip. 7.
23.

secundum verbum tuum in pace. Cupio dissolui, & esse cum Christo, cum Christi Matre, ad eos optimos salutis meae parentes ad-

Bernard. ad
militres
templi.

spiro. O vita secura illa, ubi pura consciencia! o inquam vita secura, ubi absque formidine mors expectatur, imò & exoptatur cum dulcedine, & excipitur cum deuotione! Sed quis sibi ex hac innocen-

Sur. to. 2.
3. April.

tia & sanctitate vitae spondeat? ergo ad te confugimus, o misericordiae Mater, in te spes omnes nostrae. Et utinam extremae illae sint nostrae voces intermortuae, quas sibi continenter in agone cupiebat insuffurrari S. Richardus Episcopus Cicerstrensis: Maria mater gratiae, mater misericordiae, tu nos ab hoste protege, & hora mortis suscipe!

C A P V T XXVIII.

De pœnis Purgatorij mitigatis, & precibus pro defunctis.

Beneficia clementissimae Matris in
 luos, & Partheniae Sodalitatis utilitates, minimè angustis huiusce vitae cancellis